

کاهش سرمایه گذاری شرکت های نفتی در نواحی فلات قاره ای آمریکا

اکسون موبیل به دنبال توسعه ای میدان نفتی دریایی عظیمی در گویان آمریکای جنوبی بوده تا بتواند در آینده ی نزدیک نفت تولیدی آن را به بازار عرضه کند. با اینهمه حتی اگر این شرکت ها با مشکلات زیادی روبرو نشوند، به دلیل کاهش درآمدها، با موجی از بازپرداخت بدهی ها تحت فشار قرار خواهند گرفت.

در این میان باید اشاره کرد که این موضوع تنها نفت فراساحلی آمریکا را در بر نگرفته و شرایط در سراسر جهان چنین است. چشم انداز منفی در مورد تولید نفت فراساحلی در کشورهایی چون عربستان سعودی، برزیل، مکزیک و نروژ که اتکای بالایی به منابع نفتی این نواحی خود دارند، نیز بیش از هر زمان دیگر تحت تاثیر شرایط جدید بازار قرار خواهند گرفت. همان گونه که پیش از شیوع بیماری کرونا و پیامدهای آن، رشد تولید دریایی نفت در پایین ترین نرخ خود بود، به نظر می رسد این روند کماکان به مسیر خود و با سرعتی بیشتر ادامه خواهد داد و صنعت نفت دریایی جهان را تحت تاثیر خود قرار خواهد داد. البته، از نگاهی دیگر این اعتقاد وجود دارد که با کاهش سرمایه گذاری ها در بخش بالادستی نفت، پاسخگویی به بازار نیز با چالش روبرو خواهد شد که تقویت قیمت ها نتیجه ی آن خواهد بود.

سال ۲۰۰۰ تاکنون رسیده است. به عبارتی، در خلیج مکزیک که اصلی ترین محل تولید نفت دریایی ایالات متحده ای آمریکا به شمار می رود، این روزها اخباری چون عقب نشینی، توقف موقت و یا لغو فعالیت های توسعه ای و تولید نفت، زیاد شنیده می شود. برای مثال، شرکت نفتی رویال داچ شل برنامه ی خود برای تکمیل پروژه ی توسعه ای میدان بزرگ نفتی جدید به نام "وال" را تا سال ۲۰۲۱ به تعویق انداخته، شرکت کانتیوم ال ال سی نیز که در آب های کم عمق به استخراج نفت مشغول بوده از ماه آوریل به دلیل عدم توانایی برای جبران هزینه های عملیاتی، تمام تولید خود را متوقف کرد. کاسموس انرژی نیز اعلام کرده بود که بخشی از تولید خود در خلیج مکزیک را طی سه ماهه ی دوم سال جاری متوقف خواهد کرد. بدیهی است در صورت ادامه ی روند کنونی قیمت ها و ورود نفت مازاد اوپک پلاس به بازار، فعالیت دکل های حفاری در این منطقه بیشتر تحت تاثیر قرار خواهند گرفت. این امر در حالی رخ داده است که تا قبل از آن بسیاری از شرکت های نفتی امیدوار به عملیاتی شدن انبوهی از پروژه های جدیدی بودند که طی سال های ۲۰۱۸-۱۹ مجوز فعالیت بر روی آنها را اخذ کرده بودند. برای مثال، شرکت نفتی

از سال ۲۰۱۶ با کاهش قیمت نفت از بالای ۱۰۰ دلار به کمتر از ۳۰ دلار در هر بشکه، فعالیت بخش بالادستی صنعت نفت جهان در مناطقی که از هزینه های بالایی برخوردار بودند، روندی نزولی به خود گرفت. البته، با افزایش رکود شدید اخیر در تقاضای نفت به دلیل تاثیرات ناشی از همه گیری بیماری کرونا بر اقتصاد جهان، این روند، شدت بیشتری یافت. به همین منظور، شرکت های نفتی نیز بیش از گذشته سرمایه گذاری ها، هزینه ها و اهداف بلندمدت خود را در مورد توسعه ی صنعت نفت در نواحی مختلف به ویژه نواحی فراساحلی که تقریباً ۳۰ درصد کل تولید نفت جهان را به خود اختصاص می دهد، مورد ارزیابی قرار دادند، به طوری که حداقل طی سال های آتی بخش فزاینده ای از تولید جهانی نفت در این نواحی به سوی گزینه هایی با هزینه های کمتر خواهد بود چراکه نفت ارزان تولیدی توان پاسخگویی به هزینه های جاری در نواحی فراساحلی را نخواهد داشت. در این میان، فعالیت محدود شرکت های نفتی در آب های ساحلی آمریکا در خلیج مکزیک نیز جدا از این مشکل نبوده به طوری که با توسعه ی نفت شیل در این کشور، تعداد دکل های فعال منطقه طی چهار سال گذشته از ۲۰ دستگاه به ۱۲ دستگاه کاهش یافته و به کمترین تعداد از

توتال و کاهش ۱۲ میلیارد دلاری درآمد آن

صرفه جویی در هزینه های خود اعلام و در آن کاهش درآمد حدود ۹ میلیارد دلاری را در نتیجه ی بروز بحران در بازار نفت پیش بینی

۱۲ میلیارد دلاری مواجه شده که این رقم حدود یک سوم بیشتر از برآورد دو ماه پیش آن است. توتال در ماه مارس طرحی را برای

پاتریک پویانه، مدیرعامل شرکت نفتی توتال فرانسه اعلام کرد که به دلیل سقوط قیمت نفت، درآمد شرکت با کاهش حداقل

کرده بود. این امر باعث شده تا توتال ناچار به کاهش بیشتری در هزینه‌های عملیاتی خود شود. مدیرعامل توتال در ماه مارس اعلام کرده بود که این شرکت کاهش هزینه‌ای به میزان بیش از ۳ میلیارد دلار را هدف قرار داده است. لذا، از مجموع ۳/۳ میلیارد دلار کاهش هزینه‌ها، ۲/۵ میلیارد دلار آن مربوط به بخش اکتشاف و تولید، ۳۰۰ میلیون دلار در بخش‌های گاز، نیرو و تجدیدپذیرها، ۳۰۰ میلیون دلار در تاسیسات پترو پالایشی و ۲۰۰ میلیون دلار در بخش بازاریابی و خدمات خواهد بود. این شرکت همچنین ۸۰۰ میلیون دلار صرفه‌جویی هزینه‌ی عملیاتی در سال ۲۰۲۰ را در مقایسه با سال ۲۰۱۹ مورد هدف قرار داده در حالی که

پیش از این برای صرفه‌جویی ۳۰۰ میلیون دلاری برنامه‌ریزی کرده بود و همچنین با خرید حدود ۲ میلیارد دلار از سهام خود را در سال ۲۰۲۰ مورد تجدیدنظر قرار داده و حتی متوقف می‌کند، در حالی که تاکنون ۵۰۰ میلیون دلار از آن را بازخرید کرده است. به گفته‌ی پویانه، توتال قبلاً پیش‌بینی کرده بود که قیمت نفت در سال جاری حدود ۶۰ دلار در هر بشکه خواهد بود اما حال که در محدوده‌ی ۳۰ دلار است، این شرکت را با کاهش بیشتری در درآمدها تا حدود ۱۲ میلیارد دلار روبرو ساخته که پوشش این کاهش درآمد به کمک کاهش هزینه‌ها اجتناب‌ناپذیر است. شرکت توتال نیز مانند سایر شرکت‌های

بین‌المللی نفتی، برنامه‌هایی را برای کاهش سرمایه‌گذاری ۲۰ درصدی در سال میلادی جاری اعلام کرده است. البته پویانه اذعان کرد در راستای حفظ زمین و پیروی از توافقات کنفرانس پاریس همچنان به توسعه‌ی فعالیتش در بخش انرژی‌های پاک ادامه می‌دهد. توتال سرگرم برنامه‌ریزی پروژه‌های تجدیدپذیر جدیدی است که در آینده‌ی نزدیک اعلام خواهد شد. از طرفی، توتال پس از موافقت با خرید تمامی سهم شرکت "تولو اویل" در یک میدان نفتی، قصد دارد یک پروژه‌ی تولیدی با ظرفیت ۲۳۰ هزار بشکه در روز تا پایان سال در اوگاندا راه‌اندازی کند.

ادامه‌ی کاهش تولید نفت اوپک

بر اساس گزارش خبرگزاری رویترز، تولید نفت اوپک در ماه مه ۲۰۲۰ به‌طور متوسط رقمی معادل ۲۴/۷۷ میلیون بشکه در روز بود که در مقایسه با ماه قبل از آن (آوریل)، ۵/۹۱ میلیون بشکه در روز کمتر است و از این نظر به پایین‌ترین سطح طی دو دهه‌ی گذشته رسیده است. البته این کاهش تولید نیز نتیجه‌ی توافقات همکاری میان اعضای اوپک، به‌ویژه عربستان سعودی بود که از تولید خود به‌میزان زیادی کاستند و این در حالی است که نیجریه و عراق هنوز برای اجرای تعهد کاهش سهمیه‌ی تولید توافقی خود در سازمان تعلل می‌کنند.

سیزده کشور عضو اوپک و متحدانش به‌دلیل شرایط بحرانی ناشی از کرونا و کاهش شدید تقاضای جهانی نفت در ماه آوریل توافق کردند تا با کاهش تولید تا حدودی کاهش شدید قیمت نفت را جبران کنند، اگرچه

برداشته شدن قرنطینه‌ها و انتظار افزایش تدریجی تقاضا باعث شده تا قیمت نفت شاخص برنت (Brent) دریای شمال از رقم کمتر از ۱۶ دلار در هر بشکه در اوایل ماه آوریل به دو برابر در ماه مه افزایش یابد. دانیل گریر، مدیر اجرایی پترولجستیکس که صادرات نفت اوپک را از طریق ردیابی نفتکش‌ها بررسی می‌کند گفت: «اوپک در ماه می شروع بزرگی داشت و تولید خود را نسبت به ماه آوریل ۵ میلیون بشکه در روز کاهش داد، ولی هنوز تا اجرای کامل تعهدات توافقی اعضا برای کاهش تولید راه زیادی در پیش دارد.» پس از گذشت کمتر از چهار هفته از امضای توافق کاهش تولید و عرضه‌ی نفت به بازار توسط اعضا و آغاز اجرای آن، بسیاری از کشورها همچنان به قراردادهای خود با خریداران نشان پایبند هستند و کاهش تولید خود را به سطحی که در مورد آن توافق

شده، نرسانده‌اند. اوپک و متحدانش طی ائتلافی با عنوان "اوپک پلاس" توافق کردند تا تولید خود را در روز اول ماه مه تا میزان ۹/۷ میلیون بشکه کاهش دهند. سهم اوپک از این کاهش تولید که توسط ۱۰ عضو آن نسبت به سطح مبنای اکتبر ۲۰۱۸ اعمال می‌شود، برابر با ۶/۰۸۴ میلیون بشکه در روز بوده است. در حالی که تا روزهای پایانی ماه مه رقمی بالغ بر ۴/۴۸ میلیون بشکه در روز از این کاهش تولید اجرایی شد که برابر با ۷۴ درصد تعهدات آن بوده است. همین مقدار نیز، کمترین رقم از سال ۲۰۰۲ تاکنون بوده است. البته، بیشترین کاهش تولید متعلق به عربستان سعودی بود که در ماه آوریل حجمی بالغ بر ۱۱/۷ میلیون بشکه در روز تولید داشت. انتظار می‌رود تولید نفت این کشور در ماه ژوئن تا یک میلیون بشکه در روز کاهش بیشتری داشته باشد و آن را به سطح

توافق‌نامه‌ی کاهش تولید معاف هستند چون تحریم‌های آمریکا به اندازه‌ی کافی تولید آنها را محدود کرده است. میزان کاهش برای نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۰ در حدود ۷/۷ میلیون بشکه و برای سال ۲۰۲۱ تا آوریل ۲۰۲۲ در حدود ۸/۵ میلیون بشکه در روز خواهد بود. این توافق در راستای تلاش برای مقابله با اثرات شیوع ویروس کرونا حاصل شد.

ولی هنوز حجمی بالغ بر ۳۸ درصد از تعهدات خود را اجرایی نکرده است و مسئولین آن کشور دلیل آن را نیاز شدید به درآمدهای نفتی برای رفع مشکلات حاد عراق طی بیش از ۳۰ سال جنگ‌های اخیر عنوان کرده‌اند. نیجریه نیز فقط ۱۹ درصد از تعهد خود را اجرایی کرده است. ونزوئلا و ایران تولید خود را در ماه می کاهش دادند ولی تولید نفت لیبی ثابت بوده است. هر سه کشور از

۷/۴۳ میلیون بشکه در روز برسانند. امارات متحده‌ی عربی و کویت هم به شدت از توافق حمایت می‌کنند و تولید خود را در آوریل تا حد زیادی پایین آوردند و اعلام کردند که، هر کدام به ترتیب تولید روزانه‌ی خود را ۱۰۰ هزار و ۸۰ هزار بشکه، مازاد بر توافق اوپک‌پلاس کاهش خواهند داد. اما عراق که کمترین تعهد کاهش تولید را در سال ۲۰۱۹ داشت، صادرات خود از جنوب را کاهش داده

هراس بازار نفت از تنش‌های میان واشنگتن و پکن

آمریکا و چین، می‌تواند به اعمال تحریم‌های جدیدی از سوی ایالات متحده‌ی آمریکا در راستای مسدودسازی دارایی‌های مقامات و کسب‌وکارهای چینی منجر شود. این تنش‌ها در پی تصویب "قانون جدید امنیت ملی در هنگ‌کنگ" توسط دولت چین بالا گرفته است.

کریستین لاگارد، رئیس بانک مرکزی اروپا، درباره‌ی احتمال کوچک شدن ۸ تا ۱۲ درصدی اقتصاد حوزه‌ی یورو اشاره کرده است که تأثیرات اقتصادی کرونا کماکان می‌تواند روی قیمت نفت تأثیرات اساسی بگذارد. البته در سایه‌ی کاهش قیمت نفت، سیگنال‌های مثبت جدی نیز وجود خواهد داشت. کاهش عرضه و بهبود نسبی تقاضا در برخی کشورها به دنبال کاهش محدودیت‌های ناشی از کرونا باعث شده که قیمت نفت خام آمریکا در ماه مه ۸۰ درصد افزایش پیدا کند. نیجریه و الجزایر نیز قیمت‌های رسمی فروش نفت خود را افزایش داده‌اند، چراکه معتقدند به دلیل شرایط موجود در بازار مشتریان حاضرند مبلغ بیشتری را برای هر بشکه نفت بپردازند.

ماه‌های ژوئن و ژوئیه و ادامه‌ی کاهش ۱۴ تا ۱۵ میلیون بشکه در روز در تولید نفت، خوش‌بینی‌ها مجدداً به آینده‌ی بازار نفت بازگشت. اگرچه وی گفت که: «روسیه تصمیم گرفته تا به بررسی مجدد ارقام کاهش تولید توافقی در اوپک‌پلاس در شرایط جدید نیز بپردازد.»

دیمتری پسکوف، سخنگوی کرملین، نیز اعلام کرد که: «روسیه پیش از هرگونه تصمیم‌گیری جدید در این مورد، وقایع بازار را کاملاً تجزیه و تحلیل خواهد کرد.» علاوه بر این، رویترز گزارش کرده که با نزدیک‌تر شدن به نشست بعدی اوپک‌پلاس که دو هفته‌ی دیگر (۹ و ۱۰ ژوئن) برگزار می‌شود، حساسیت معامله‌گران و بازار بر این مسأله افزایش پیدا کرده است. بلومبرگ نیز با اشاره به توافق کاهش تولید نزدیک به ۱۰ میلیون بشکه‌ای اوپک‌پلاس از ابتدای ماه مه که باعث کاهش تنش‌ها و مشکلات بازار نفت شد، به بخشی از توافق اشاره کرده است که طبق آن میزان کاهش تولید از ماه ژوئیه به تدریج کاهش خواهد یافت.

در همین حال تیره‌تر شدن روابط میان

در پی بالا گرفتن تنش میان چین و ایالات متحده‌ی آمریکا بر سر مسأله‌ی هنگ‌کنگ که به وخامت بیشتر رابطه‌ی بین این دو ابرقدرت اقتصادی در جهان منجر شد، روسیه نیز مجدداً آینده‌ی توافق اوپک‌پلاس را همانند تجارب قبلی زیر سوال برده و موجب شد تا بازار نفت مجدداً کاهش قیمت را در روزهای پایانی ماه مه تجربه کند. اگرچه، همچنان این امیدواری به ادامه‌ی کاهش عرضه‌ی نفت و افت موجودی ذخایر نفتی آمریکا وجود دارد که می‌تواند خبر از بهبود احتمالی تقاضا و پیشگیری بیشتر کاهش قیمت‌ها در بازار دهد.

بنا به گزارش خبرگزاری بلومبرگ، معاملات نفت در حالی روز سه‌شنبه ۲۶ ماه مه، برای نخستین بار از ماه مارس به قیمت هر بشکه ۳۴ دلار رسید که اوج ۱۱ هفته‌ای بهای آن به‌شمار می‌آید و مجدداً در نتیجه‌ی ایجاد شرایط فوق و گسترش اخبار و پیامدهای ناشی از آن، قیمت‌ها با روندی کاهشی مواجه شدند.

همزمان، با سخنان وزیر انرژی روسیه، الکساندر نواک، درباره‌ی توازن بازار در

لازم به یادآوری است که، بهای هر بشکه نفت خام وست تگزاس اینترمدییت (WTI) آمریکا در آخرین روز بازار در ماه مه معادل ۳۵/۴۹ بود که در مقایسه با روز آخر ماه آوریل (۱۸/۸۴ دلار در هر بشکه) با افزایش ۱۶/۶۵ دلاری روبرو بوده است. در همین دوره قیمت هر بشکه نفت خام برنت (Brent) شاخص بازار اروپا نیز از

۲۵/۲۷ دلار در آخرین روز بازار در ماه آوریل با افزایش ۱۰/۰۶ دلار در هر بشکه به ۳۵/۳۳ دلار در آخرین روز بازار در ماه مه رسید. البته این انتظار وجود داشت که با باز شدن بازارها در اولین روز کاری در ماه ژوئن، این دو بازار ارقام تعدیل زمانی (اختلاف ارزش بازاری) خود را هم پوشانی کنند. به همین دلیل با بسته شدن بازار

نفت در اروپا قیمت نفت خام برنت در روز دوشنبه، اول ماه ژوئن، با افزایش ۲/۹۹ دلار در هر بشکه به ۳۸/۳۲ دلار و قیمت هر بشکه نفت خام شاخص بازار آمریکا (WTI) با ۰/۵۰ دلار کاهش در هر بشکه به ۳۵/۴۴ دلار رسید.

هند نفت ارزان قیمت را در آمریکا ذخیره می کند

علی‌رغم فشار آمریکا بر خریداران نفت ایران به‌ویژه کشورهای چین و هند و با اشاره به این نکته که مقامات هند همواره قیمت‌های ارزان نفت را نجات‌بخش اقتصاد در حال توسعه‌ی خود می‌دانند، آمریکا به هند قول همکاری در خصوص دسترسی به نفت با قیمت مناسب داده است. به‌همین منظور، دارمندرا پرادهان، وزیر نفت هند، گفت: «این کشور با بررسی‌هایی که در ماه‌های اخیر انجام داده است، تصمیم گرفته تا به‌دلیل محدودیت حجم ذخایر استراتژیک نفتی خود (با ظرفیت حدود ۳۹ میلیون بشکه) و پر بودن آنها، نفت ارزان قیمت آمریکا را نیز در تاسیسات ذخیره‌سازی در همان کشور مبدا ذخیره کند.» این تصمیم هند شبیه اقدامی است که استرالیا ماه گذشته انجام داد و اعلام کرد با هدف استفاده از شرایط جاری در بازار نفت، از قیمت ارزان آن بهره می‌برد و ذخایر استراتژیک نفت خود را با خرید نفت خام از آمریکا و ذخیره‌سازی آن در مخازن استراتژیک نفت آمریکا افزایش خواهد داد. به گزارش خبرگزاری رویترز، پرادهان

گفت: «ما به‌دنبال امکان ذخیره‌سازی بخشی از سرمایه‌گذاری خود در یک کشور ثالث هستیم و اگر بتوانیم بخشی از این نفت ارزان قیمت را در آمریکا نیز ذخیره خواهیم کرد.» قیمت متوسط هر بشکه نفت در چند ماهه‌ی اول سال ۲۰۲۰ در مقایسه با سال ۲۰۱۹ با کاهش ۴۰ درصدی روبرو شده است و هندوستان و سایر کشورهای نیازمند به نفت وارداتی در تلاشند تا با خرید و ذخیره‌سازی آن، از فرصت‌های بازار بهره ببرند. هرچند در طی چند هفته‌ی منتهی به اوایل ماه ژوئن با تلاش سازمان کشورهای صادرکننده نفت و متحدانش برای کاهش عرضه تا حدی قیمت‌های نفت افزایش داشته است. دارمندرا پرادهان افزود: «هند سومین مصرف‌کننده و واردکننده‌ی بزرگ نفت در دنیاست و تا حالا ۵/۳۳ میلیون تن از مخازن استراتژیک خود را در داخل پر کرده و حدود ۸/۵ تا ۹ میلیون تن نفت نیز بر روی نفتکش‌ها در نواحی مختلف دنیا مخصوصاً در خلیج فارس ذخیره کرده است. پالایشگاه‌های هند نیز مخازن عملیاتی و

ظرفیت خالی خط لوله‌های انتقال خود را با سوخت پالایش شده و نفت خام پر کرده‌اند.» پرادهان اضافه کرد: «حجم نفت ذخیره شده در مجموع فقط حدود ۲۰ درصد از نیاز سالانه‌ی هند را تامین خواهد کرد و از آنجا که هند بیش از ۸۰ درصد مصرف نفت خود را وارد می‌کند لذا، این کشور تصمیم گرفته است تا مخازن جدیدی برای ذخیره‌سازی استراتژیک خود بسازد و ظرفیت آن را از ۵/۳۳ میلیون تن به ۶/۵ میلیون تن افزایش دهد و در این راستا مایل به مشارکت با سرمایه‌گذاران جهانی در ساخت این تاسیسات است.» تعطیلی‌های گسترده و محدودیت‌های سفر برای مهار گسترش ویروس کرونا و توقف بیشتر فعالیت‌های اقتصادی در این کشور موجب شد تا تقاضای سوخت هند در آوریل تقریباً تا ۵۰ درصد کاهش یابد و به پایین‌ترین حد از سال ۲۰۰۷ برسد. انتظار می‌رود که مصرف نفت این کشور در ماه ژوئن به همان سطح در سال ۲۰۱۹ بازگردد.

تلاش پالایشگران آمریکایی برای واردات نفت عربستان و عرضه داخلی آن

نفت اقدام به ذخیره‌سازی حجم زیادی نفت بر روی نفتکش‌های بزرگ کرده بود با بروز آثاری از کاهش روند صعودی قیمت‌ها، اقدام به فروش و رهاسازی نفت ذخیره شده در بازار و از جمله آمریکا کرد، زیرا با کاهش قیمت‌های آتی، ذخیره‌سازی بیشتر آن توجیه‌پذیر نبود و همین امر کاهش نرخ حمل دریایی تا بازار آمریکا را برای عربستان معقول جلوه می‌داد.

بر اساس گزارش اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (AEI)، میزان واردات نفت آمریکا از کشورهای عضو اوپک در سال ۲۰۱۹ در حدود ۱/۴۸ میلیون بشکه در روز بوده، در حالی که این رقم برای سال ۲۰۱۸ حدود ۲/۶ میلیون بشکه در روز بوده است.

آن پالایشگاه‌های مستقر در سواحل شرقی آمریکا بوده است، به طوری که ۱/۹ میلیون بشکه از آن نیز به دو پالایشگاه کالیفرنیا در سواحل غربی منتقل شده است. البته در حال حاضر با توجه به آنکه عربستان تصمیم به کاهش تولید خود گرفته و پالایشگران آمریکایی نیز به دلایلی استفاده از نفت داخلی را به صرفه‌تر می‌بینند، تصمیم دارند تا از نفت‌خام‌های تولید شده در داخل استفاده کنند و در پرداخت هزینه‌های بالای حمل‌ونقل نیز صرفه‌جویی کنند. در سال‌های اخیر، با افزایش تولید داخلی نفت در آمریکا، میزان نفت‌خام‌های وارداتی آن روند کاهشی داشته است. با این حال، عربستان که به امید کسب قیمت‌های بالاتر

با از سرگیری مجدد فعالیت‌های اقتصادی در آمریکا در آغاز هفته‌ی چهارم ماه مه و افزایش تقاضا برای فرآورده‌های بنزین و دیزل، فعالیت بیشتر پالایشگاه‌های آن کشور برای پالایش نفت وارداتی از عربستان نیز روند صعودی به خود گرفت تا بتواند به سود پالایشی بیشتری دست یابد. البته آنچه مورد تاکید اقتصاد آمریکا است، آن است که تولید نفت داخلی در مقایسه با واردات نفت باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد، زیرا هزینه‌های آن به مراتب به صرفه‌تر است. طبق آمار منتشر شده توسط گمرک آمریکا، میزان واردات نفت خام از عربستان در دوره‌ی زمانی ۶ تا ۲۰ مه، ۱۲/۷ میلیون بشکه بوده که مقصد بیشتر

هماهنگی پوتین و پادشاه عربستان سعودی در مورد تولید نفت

بشکه در روز ثابت نگه دارند. در مقابل، عربستان سعودی موضع محتاطانه‌تری اتخاذ و موافقت کرده است تا در ماه ژوئن میزان یک میلیون بشکه در روز از تولید خود را علاوه بر تعهد قبلی برای کمک به سرعت بخشیدن به بهبود بازار کاهش دهد. کشورهای امارات و کویت هم از کاهش داوطلبانه‌ی مازاد بر سهمیه خبر داده‌اند. از ماه گذشته، قیمت نفت خام روندی صعودی در پیش گرفته است زیرا کشورهای بزرگ مصرف‌کننده شروع به کم کردن مقررات قرنطینه کرده‌اند و تولیدکنندگان نیز در جهت کاهش میزان عرضه گام برداشته‌اند. تحلیل‌گران، معتقدند با توجه به تقویت بازار در یک ماه گذشته، میزان تقاضا نیز بهبود

می‌تواند موفقیت در تحقق این امر را به تعویق بیندازد. اگرچه، روسیه به طور ضمنی بار دیگر اعلام کرده که ممکن است به دنبال افزایش تولید نیز باشد، زیرا وزارت انرژی آن کشور در اواخر ماه مه و درست یک روز قبل از بیانیه‌ی فوق اعلام کرد انتظار دارد بازار نفت در ماه‌های ژوئن یا ژوئیه متعادل شود و میزان مصرف افزایش پیدا کند. در بیانیه‌ی کرملین همچنین در این خصوص آمده است که: هر دو طرف به اهمیت تلاش‌های مشترک در دستیابی به توافق‌های اوپک‌پلاس در ماه آوریل برای محدود کردن تولید نفت واقف هستند. هر دو کشور توافق کردند که تولید خود را در ماه مه و ماه پس از آن روی ۵/۸ میلیون

کومتر از دو هفته مانده به نشست مهم اوپک‌پلاس، رئیس‌جمهور روسیه، ولادیمیر پوتین، آخرین چهارشنبه ماه مه در مورد بازار نفت و لزوم همکاری نزدیک روسیه با عربستان، با محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، تلفنی گفتگو کرد. عربستان سعودی و روسیه دو عضو بزرگ گروه موسوم به اوپک‌پلاس هستند که به همراه سایر اعضا بر روی کاهش تولید ۷/۹ میلیون بشکه در روز برای ماه‌های مه و ژوئن توافق کرده‌اند. برنامه‌ریزی کاهش تولید برای نیمه‌ی دوم سال نیز در حدود ۷/۷ میلیون بشکه در روز است، اما شاخص‌های اقتصادی، ناامیدکننده و هرگونه شکست در مبارزه با بیماری کرونا

خواهد یافت و این امر می‌تواند مانع از تعهد کامل روسیه به توافق اوپک پلاس شود. یکی از اعضای اوپک نیز که نمی‌خواست نامش فاش شود بیان داشت با توجه به

شیوع ویروس کرونا و شرایط بی‌ثبات اقتصادی در سراسر جهان، هنوز زود است که در مورد نتایج نشست آتی اوپک پلاس صحبت کرد. کمیته‌ی نظارتی اوپک پلاس

به ریاست عربستان سعودی و روسیه در روزهای ۱۰-۸ ژوئن در کنفرانسی از طریق راه دور و به کمک اینترنت (Webinar) برای بررسی شرایط بازار برگزار خواهد شد.

آغاز عملیات ساخت دومین خط لوله‌ی انتقال گاز به چین توسط شرکت گازپروم

شرکت گازپروم (Gazprom) روسیه کار طراحی دومین خط لوله (۲- Siberia Power) را برای انتقال گاز به برخی از نواحی پرمصرف چین (به‌ویژه استان زین زیانگ) در شمال غرب، از طریق خاک کشور مغولستان آغاز کرد. الکسی میلر، مدیرعامل شرکت گاز پروم، اعلام کرد که، این خط لوله می‌تواند به منبع گازی در حال توسعه‌ی شرکت در شبه‌جزیره‌ی یامال (Yamal)، در شمال روسیه متصل شود. شرکت گازپروم از دسامبر سال گذشته صادرات گاز را از طریق خط لوله‌ی Siberia-۱ به چین با ظرفیت ۳۸ میلیارد مترمکعب در سال آغاز کرد. البته، در ابتدا میزان گاز صادراتی با مقدار ۱۰ میلیون مترمکعب در روز شروع شد که قرار است در سال‌های آینده مقدار آن به تدریج افزایش یابد. خط لوله‌ی Siberia-۱ به طول ۲۲۰۰ کیلومتر است که از دو میدان گازی عظیم Chayandinskoye و Kovykta تغذیه می‌کند. خط لوله‌ی Siberia-۱ از مرز چین

در شرق و نزدیک‌تر به پایتخت پکن و سایر مراکز بزرگ تقاضا در شمال شرقی این کشور عبور خواهد کرد. برای اجرای پروژه‌ی جدید، شرکت گازپروم برنامه‌ای را که قبلاً برای خط لوله‌ی جدید مسیر غربی با ظرفیت انتقال ۳۰ میلیارد مترمکعب گاز در سال، که می‌توانست وارد شمال غربی چین در مرز با روسیه شود، کنار گذاشته و در مقابل، گزینه‌ای با ظرفیت بیشتر و تا ۵۰ میلیارد مترمکعب در سال را با طول حدود ۳۰۰۰ کیلومتر از طریق مغولستان انتخاب کرده است. رئیس‌جمهور روسیه، ولادیمیر پوتین، در سپتامبر سال گذشته از شرکت گازپروم خواسته بود تا در مورد عملی بودن انتقال گاز از طریق مغولستان به چین بررسی‌هایی را انجام دهد. قرار است با تکمیل پروژه، بهره‌برداری از آن در اواخر سال ۲۰۳۰ آغاز شود. لازم به یادآوری است که روسیه و چین در ادامه‌ی اجرای تفاهم‌نامه‌ی همکاری‌های استراتژیک و بلندمدت دوجانبه تا سقف ۴۰۰

میلیارد دلاری که از سال ۲۰۱۴ بر سر آن توافق کردند، قرار است نسبت به احداث یکی از بزرگ‌ترین پروژه‌های مهم انتقال گاز طبیعی در جهان از روسیه به چین اقدام کنند. اجرای پروژه‌ی فوق برای روسیه از این نظر مهم است که بازار صادراتی گاز آن از وابستگی شدید به بازار مصرف اروپا رهایی خواهد یافت و به‌علاوه، از این پس درآمد تضمین شده‌ی دیگری نیز با اجرای این پروژه خواهد داشت. برای چین نیز، اجرای این پروژه از آن جهت مهم است که به یک منبع دیگر انرژی مطمئن و پاک دسترسی خواهد یافت. به‌علاوه آنکه، از تهدیدها و خطرات ناشی از حضور ناوهای آمریکا در منطقه‌ی شرق آسیا و همچنین تحریم‌های اداره‌ی خزانه‌داری کل آمریکا رهایی خواهد یافت. در حقیقت، اجرای این پروژه برای هر دو کشور چین و روسیه منافع مشترک زیادی را به‌همراه خواهد داشت و گفته می‌شود که اجرای قرارداد فوق از هر نظر تضمین شده و مورد توافق کلی دو طرف است.

تصمیم کویت و عربستان برای تعطیلی میدان مشترک Al-Khafji

دو کشور کویت و عربستان در نظر دارند تا از اول ماه ژوئن تولید نفت از میدان مشترک Al-Khafji را متوقف کنند. دو کشور، تولید از میدان یاد شده را که در یک منطقه‌ی

بی‌طرف قرار دارد، به‌تازگی شروع کرده بودند. این منطقه‌ی بی‌طرف شامل میدان ساحلی Wafra و فراساحلی Al-Khafji است که در ماه آوریل در حدود ۲۶۰ هزار بشکه در

روز نفت خام تولید کرده که سهم هر کشور از میزان تولید، ۵۰ درصد بوده است. تعطیلی میدان Al-Khafji نشانگر کاهش عرضه‌ی روزانه ۱۴۰ هزار بشکه نفت در بازار است.

آوریل توافق کردند که میزان تولید روزانه‌ی خود را در ماه‌های مه و ژوئن به میزان ۷/۹ میلیون بشکه در روز کاهش دهند. قبلاً مقرر شده بود میزان تولید نفت از منطقه‌ی بی‌طرف بین کویت و عربستان تا پایان سال ۲۰۲۰ به رقم ۵۵۰ هزار بشکه در روز برسد.

گذشته، عربستان و کویت مجدداً تصمیم به شروع تولید از میدان Al-Khafji گرفتند. البته، تعطیلی میدان Wafra بعید به نظر می‌رسد، چراکه این میدان به‌طور مستقیم به پالایشگاه‌های کویت مربوط می‌شود و برای صادرات نیز با مشکلی مواجه نیست. کویت، عربستان و کشورهای عضو اوپک پلاس در ماه

گفته می‌شود که، کاهش تقاضای نفت در بازار، مهم‌ترین عاملی است که باعث کاهش داوطلبانه‌ی تولید از سوی تولیدکنندگان مهم نفت در جهان به‌ویژه اعضای اوپک شده است. پس از توقف فعالیت تولید نفت از میدان فوق در سال ۲۰۱۴ به دلیل اختلاف نظر در مدیریت آن بین دو کشور، از دسامبر سال

کاهش ۲۱ درصدی سرمایه‌گذاری شرکت رزنفت در سال ۲۰۲۰

خواهد بود.» مدیرعامل رزنفت همچنین در مورد معیارهای اتخاذ شده جهت پیشگیری از شیوع ویروس کرونا در پروژه‌های شرکت گفت: «موقعیت، کاملاً تحت کنترل است. ما به‌طور مداوم پروتکل‌ها و دستورات بهداشتی را رعایت کرده و تحت آن مشغول به فعالیت هستیم.» وی افزود: «شرکت زمان شیفت‌ها را از ۳۰ به ۹۰ روز افزایش داده است.» تعدادی از پروژه‌های نفت و گازی روسیه، از جمله میدان West Epasskoye در منطقه‌ی Tyumen غرب سیبری، در هفته‌های اخیر شاهد شیوع ویروس کرونا بوده‌اند.

بهینه کنیم.» وی همچنین خواستار حمایت دولت از شرکت رزنفت در طول بحران جاری شده تا این شرکت بتواند توان و موقعیت خود را برای عرضه‌ی مجدد هیدروکربن‌ها به بازار در سال‌های آتی و پس از رفع بحران کرونا حفظ کند. لذا، در این رابطه خواستار تسهیل دسترسی به نقدینگی (پول)، کاهش تعرفه‌های حمل‌ونقل جهت همخوان بودن با قیمت‌های کنونی و بخشش‌های مالیاتی برای شرکت‌های خدماتی شد. سچین گفت: «اگر پرداخت‌های مالیاتی مرتبط با اکتشاف را بتوان برای دوره‌های آتی به تعویق انداخت، این مسأله در آینده جهت غالب شدن بر بحران، بسیار کمک‌کننده

ایگور سچین، مدیرعامل شرکت نفتی رزنفت (Rosneft)، بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی نفت خام در روسیه، اعلام کرد که این شرکت بنا به دلایلی از جمله: شرایط جاری بازار نفت و توافق کاهش تولید توسط اعضای اوپک پلاس، در نظر دارد تا سرمایه‌گذاری خود را در بخش بالادستی نفت در سال ۲۰۲۰ تا ۲۱ درصد کاهش و به رقم ۷۵۰ میلیارد روبل (معادل ۱۰/۳ میلیارد دلار) تقلیل دهد. وی افزود: «با وجود اوضاع بی‌سابقه در بازارهای جهانی کالا و نفت به‌طور کلی و به‌علت تصمیمات اتخاذ شده جهت کاهش تولید، می‌بایست با انجام صرفه‌جویی‌ها، اجرای بخشی از هزینه‌های سرمایه‌ای را

افزایش صادرات نفت خام ویتنام در ماه آوریل

رشدی ۱۰/۳ درصدی را طی یک‌سال نشان می‌دهد. کویت، مهم‌ترین تامین‌کننده‌ی نفت خام وارداتی ویتنام است. دلیل افزایش واردات نفت خام ویتنام، بهره‌برداری از پالایشگاه ۲۰۰ هزار بشکه‌ای Nghì Son است که فعالیت آن در اواخر سال ۲۰۱۸ آغاز شد. این پالایشگاه بر اساس نفت خام کویت به‌عنوان خوراک طراحی شده است.

نفت خام ویتنام ۷/۱ میلیون تن بوده است که ۲۴ درصد رشد سالیانه را نشان می‌دهد و عمدتاً به چین، تایلند و استرالیا ارسال شده است. بخشی از تولید نفت خام ویتنام به پالایشگاه ۱۴۸ هزار بشکه‌ای دونگ کوات می‌رود و مازاد بر آن صادر می‌شود. این کشور همچنین در ماه آوریل ۹۱۴ هزار تن نفت خام وارد کرده است که

ویتنام در ماه آوریل روزانه ۱۰۳ هزار بشکه نفت خام صادر کرده است که ۹۲ درصد بیشتر از ماه آوریل سال گذشته بوده و نسبت به ماه مارس سال جاری نیز ۷ درصد رشد نشان می‌دهد. چین، ژاپن و استرالیا کشورهای اصلی خریدار نفت خام ویتنام در ماه آوریل بودند. طی دوره‌ی چهار ماهه‌ی اول سال جاری مقدار کل صادرات

کاهش میزان تولید نفت خام ونزوئلا به کمتر از ۵۰۰ هزار بشکه در روز

نفت ونزوئلا است که میزان تولید آن در سال ۱۹۹۹ در حدود ۱/۷ میلیون بشکه در روز بوده است. از ابتدای ماه مه نیز بهره‌برداری از چاه‌های دریاچه‌ی Maracaibo به دلیل عدم وجود روغن‌موتور و روان‌کننده‌ها و سوخت برای جابه‌جایی قایق‌ها با کاهش روبرو بوده است.

لوله‌ها، نبود نیروی کار، عدم وجود سوخت دیزل برای وسایل نقلیه و قایق‌ها و سرقت مواد نفتی عنوان شده است. میزان تولید در میدان نفتی Zulia از ۷۰ هزار بشکه در روز در ماه آوریل به طور متوسط به ۲۰ هزار بشکه در روز رسیده است و تولید از ۱۰۸ حلقه چاه متوقف شده است. بر اساس گزارش‌های رسمی، Zulia یکی از بزرگ‌ترین مناطق تولیدکننده‌ی

گزارشات شرکت ملی نفت ونزوئلا (PDVSA) نشان می‌دهد که تولید نفت خام این شرکت و شرکای آن از ۶۲۰ هزار بشکه در روز در ماه آوریل به روزانه ۴۸۰ هزار بشکه در ۱۰ روز اول ماه مه رسیده است. بیشترین کاهش میزان تولید در میدان Zulia، در غرب ونزوئلا و در ناحیه‌ی کمر بند Orinoco در جنوب بوده که دلیل آن قطعی مکرر برق، مشکلات فنی، وجود نشت در

کاهش میزان تولید نفت خام ونزوئلا به کمتر از ۵۰۰ هزار بشکه در روز

بزرگ‌ترین مناطق تولیدکننده‌ی نفت ونزوئلا است که میزان تولید آن در سال ۱۹۹۹ در حدود ۱/۷ میلیون بشکه در روز بوده است. از ابتدای ماه مه نیز بهره‌برداری از چاه‌های دریاچه‌ی Maracaibo به دلیل عدم وجود روغن‌موتور و روان‌کننده‌ها و سوخت برای جابه‌جایی قایق‌ها با کاهش روبرو بوده است.

فنی، وجود نشت در لوله‌ها، نبود نیروی کار، عدم وجود سوخت دیزل برای وسایل نقلیه و قایق‌ها و سرقت مواد نفتی عنوان شده است. میزان تولید در میدان نفتی Zulia از ۷۰ هزار بشکه در روز در ماه آوریل به طور متوسط به ۲۰ هزار بشکه در روز رسیده است و تولید از ۱۰۸ حلقه چاه متوقف شده است. بر اساس گزارش‌های رسمی، Zulia یکی از

گزارشات شرکت ملی نفت ونزوئلا (PDVSA) نشان می‌دهد که تولید نفت خام این شرکت و شرکای آن از ۶۲۰ هزار بشکه در روز در ماه آوریل به روزانه ۴۸۰ هزار بشکه در ۱۰ روز اول ماه مه رسیده است. بیشترین کاهش میزان تولید در میدان Zulia، در غرب ونزوئلا و در ناحیه‌ی کمر بند Orinoco در جنوب بوده که دلیل آن قطعی مکرر برق، مشکلات

ادامه‌ی عملیات اکتشاف در الجزایر

کشور رساند که نسبت به پیش‌بینی قبلی با رقم ۷/۲ درصد، کسری بودجه‌ی این کشور افزایش یافته است. علت اصلی این افزایش کسری بودجه نیز، کاهش درآمدهای نفت و گاز الجزایر خواهد بود. همین امر مسئولین کشور را مجبور به بازنگری در سیاست‌های مالی خود، از جمله کاهش هزینه‌های عمومی و به تعویق انداختن برخی پروژه‌های اقتصادی و اجتماعی برنامه‌ریزی شده، کرده است.

از حوضه‌ی فوق شده است. میزان تولید ناخالص نفت آن در سال ۲۰۱۸ معادل ۳۲۰ هزار بشکه در روز بوده است. این توافق‌نامه شامل امتیاز اکتشاف در بلوک‌های ۴۰۴ و ۲۰۸ در حوضه‌ی فوق است. شرکت OXY همچنین اعلام کرده که: "رویکرد استراتژیک جدید" و "تعهد به ادامه‌ی فعالیت‌ها در الجزایر" وجود خواهد داشت. با این حال، الجزایر پیش‌بینی کسری بودجه‌ی سال ۲۰۲۰ خود را افزایش داد و به ۱۰/۴ درصد از تولید ناخالص داخلی این

وزیر انرژی الجزایر، محمد ارکاب، در بیانیه‌ای در اوایل ماه مه، توافق‌نامه‌ای را تایید کرد که در آن شرکت Occidental Petroleum که وابسته به شرکت فرانسوی توتال است، به کار خود با Sonatrach برای اکتشاف نفت در حاشیه‌ی حوضه‌ی Berkine این کشور ادامه می‌دهد. به گفته‌ی منابع آگاه در صنعت نفت الجزایر، شرکت Oxy از طریق خرید شرکت آندارکو (Anadarko) و شرکت خدماتی Algerian operations، صاحب امتیاز ۵/۲۴ درصد